

Oponentský posudek bakalářské práce Jany Kadečkové

Název práce: **Změna života vlivem úrazu míchy. Subjektivně pocíťované změny života lidí po úrazu míchy.**

Škola: **Evangelická teologická fakulta, Univerzita Karlova v Praze**

Oponent: **Mgr. Jan Martínek**

Cílem práce je dle autorky osvětlit způsob, jakým se lidé po úrazu s trvalými následky vyrovnávají se změnami, které taková událost přináší. Jak zacházejí sami se sebou, okolím a jaké změny oni sami na sobě pocíťují. Praktická část sestává z kazuistik a dotazníkového šetření.

Autorka ve své práci hojně a účelně využívá osobní zkušenosti z práce s takto postiženými lidmi.

Po grafické stránce trpí práce nejednotným zarovnáním textu (místy je text zarovnán vlevo, jinde do bloků), dále se autorce ne vždy podařilo sjednotit písmo u názvů kapitol a za zbytečné považují označování některých subtémat černými puntíky (str. 12). Na straně 19 pak černé puntíky dostávají přibližně dvojnásobný rozměr a v kombinaci s kurzívou, tučnou kurzívou, podtrženým textem a odstavcem uvozeným znaménkem „=“ by se tato grafika hodila spíše na propagační leták. V obsahu pak došlo k drobným grafickým nepřesnostem, kdy se autorce nepodařilo předsadit kapitoly 3 a 4.

Po jazykové a stylistické stránce je práce kvalitně zpracovaná. Členění kapitol je přehledné. Autorka čtenáře na odpovídajícím prostoru seznamuje s funkcí míchy, postupuje logicky přes popis možných poranění míchy k somatickým a psychologickým potížím s tím souvisejícím až k adaptačním mechanismům.

Autorka čerpá z dostatečného množství zdrojů. V závěru práce si ovšem posteskuje nad nedostatkem literatury zaměřené přímo na problematiku poranění míchy. Je škoda, že tato reflexe jí neinspirovala k využití zahraniční literatury (ta zde bohužel úplně chybí). Způsob, jakým autorka pracuje s citacemi, působí zkrslujícím dojmem. Je velmi nevhodné uvádět na konci stránky do jedné závorky tři publikace (viz např. strana 12, ale i jinde). Citace na str. 16 pak působí už zcela zmatečně.

I přes celkově koherentní dojem z členění kapitol se autorka dopouští jistých nelogičností. Proč jsou v kapitole o psychologické problematice zdravotně postižených (kap. 3) vloženy tři stránky obecné teorie o členění životních situacích (kap. 3.1)? A proč se v té samé kapitole dočteme o specifických problémech při poranění míchy v jednotlivých etapách života (viz kap. 3.3), ale psychickému stavu po poranění míchy je již vyčleněna samostatná kapitola č. 4?

Po obsahové stránce je práce vypracovaná kvalitně. Je zřejmé, že proces adaptace na postižení zahrnuje stejné fáze jako obecně známé „smiřování se se ztrátou“ podle Elisabeth Kübler-Rossové. Vzhledem ke specifickému tématu práce by bylo zajímavé, kdyby se autorka pokusila tyto fáze podrobněji rozvést přímo v kontextu trvalých následků po porušení míchy.

V jinak zajímavě a pečlivě zpracované praktické části postrádám konkrétnější informace například o potřebách lidí po vážném úraze. Konstatování ze strany 60, že vlivem úrazu a

následné invalidity se postižený stal jiným a že se jeho život změnil, zní téměř banálně a devaluje práci tohoto typu.

Přes uvedené výtky předkládaná práce vyhovuje požadavkům a doporučuji ji k obhajobě.

Práci hodnotím stupněm **uspokojivě (D)**.

Témata k diskusi

1. Jaké jsou hlavní potřeby lidí po těžkém úraze s trvalými následky?
2. Ve své práci popisujete vyrovnávání se s novou životní realitou u lidí po úraze míchy. Je tento proces v něčem odlišný od adaptačních mechanismů známých obecně u sdělení závažných diagnóz (viz výše zmiňovaná E. Kübler-Rossová)?

V Praze dne 29. srpna 2010